

Sygn. akt II C 34/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział II Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Grzegorz Orlonek

Protokolant : Katarzyna Jackowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 r. w S.

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) Spółki Akcyjnej we W.**

przeciwko **L. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę **6 401,70 zł** (sześć tysięcy czterysta jeden złotych i siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie większymi jednakże nie odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 6554,70 zł (sześć tysięcy pięćset pięćdziesiąt cztery złote i siedemdziesiąt groszy) od dnia 20 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 34/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 30 września 2014 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od pozwanej L. K. kwoty 8 057,82 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od dnia 1 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów sądowych oraz opłaty skarbowej – 17 zł i opłaty notarialnej – 34,44 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że 15 maja 2008 r., udzieliła pozwanej pożyczki w wysokości 10000 zł w formie limitu w koncie. Pozwana zobowiązała się do spłaty w formie comiesięcznym wpłat po 2 000 zł. Powódka wskazała, że całość zadłużenia stała się wymagalna z dniem 14 maja 2012 w związku z zaprzestaniem spłat przez pozwaną. Powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności: należność główna w kwocie 8 057,82 zł oraz dalsze odsetki od dnia następnego po dniu złożenia pozwu.

W sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty pozwana zaskarżając go w całości. Pozwana potwierdziła, że 15 maja 2008 r. uzyskała w ramach prowadzonego konta dostęp do linii kredytowej w wysokości 10 000 zł, która przedłużana była co roku. Pozwana wskazała, że prosiła powódkę telefonicznie o zmianę jej decyzji. Wskazała, że co miesiąc zasila konto kwotą która jest zaliczana na poczet wymagalnych odsetek. Pozwana wskazała, że nie dysponuje tak dużą kwotą. Podniosła, że ciąży na niej wiele zobowiązań finansowych.

Pismem z dnia 24 lutego 2016 r. powódka ograniczyła powództwo do kwoty 6 554,70 zł wraz z dalszymi odsetkami od dnia 20 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie cofając powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Pismem z dnia 23 marca 2016 r. powódka cofnęła pozew w zakresie wpłaty w kwocie 153 zł dokonanej w dniu 18 marca 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. K. w dniu 15 maja 2008 r. zawarła z (...) Bank S. A. we W. (obecnie po zmianie firmy: (...) Bank (...) S.A.) umowę pożyczki w rachunku prowadzonym w ramach konta, ustalając limit pożyczki w wysokości 10 000 zł. Umowa była przedłużona co roku. W maju 2012 r. powódka powiadomiła pozwaną o nie przedłużaniu umowy. Pozwana

W dniu 30 września 2014 r. powódka sporządziła wyciąg na podstawie ksiąg rachunkowych Banku, z którego wynikało, iż wymagalne zadłużenie pozwanej z tytułu wymienionej wyżej umowy wynosi 8 057,82 zł – należność główna oraz dalsze odsetki według 4 krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Pozwana zwracała się do Banku z prośbą o wycofanie się z decyzji o nie przedłużaniu umowy. Argumentowała, że do kłopotów finansowych doprowadziły jej problemy zdrowotne.

Powódka wzywała pozwaną do zapłaty pismem z dniem 19 lutego 2014 r.

Pozwana pracuje. Zarabia ok. 2 700 zł jednakże z uwagi na liczne zajęcia komornicze do ręki dostaje jedynie kwotę 1307,36 zł. W 2008 roku mąż pozwanej stracił pracę i od tego czasu zaczęły się problemy finansowe rodziny. Pozwana spłaca obecnie zadłużenie w ZUS i dwa kredyty. Mąż pozwanej utrzymuje się z prac dorywczych zarabiając ok. 1000 zł miesięcznie. Przeciętne opłaty za mieszkanie wynoszą ok. 500 zł.

Na dzień wyrokowania zadłużenie pozwanej wynosiło 6 401,70 zł.

dowód:

- tabela oprocentowania – k. 20-21
- regulamin – k. 22-32
- wyciąg – k. 33
- umowa konta – k. 93
- wezwanie do zapłaty – k. 34-35
- oświadczenie – k. 94
- pismo – k. 95-97
- historia rachunku – k. 98-114, 121-141, 157-182
- wyjaśnienia pozwanej – k. 150

Sąd zważył, co następuje:

Wniesione powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Podstawę prawną roszczenia stanowił przepis 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w zw. z art. 2 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001 r. nr 100, poz. 1081).

W niniejszej sprawie pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Mając na uwadze wynik całej rozprawy, a także treść przedłożonych dokumentów, Sąd po myśli art. 229 k.p.c. uznał okoliczności związane z zawarciem umowy i powstaniem zadłużenia w wysokości dochodzonej pozwem za przyznane. Dodatkowo twierdzenia pozwu znajdują odzwierciedlenie w przedłożonych dokumentach, z których wynika fakt zawarcia zobowiązania przez pozwaną oraz wysokość tego zobowiązania.

Powyższe, przy braku jakichkolwiek zarzutów strony pozwanej dawało wystarczającą podstawę do uwzględnienia w całości wniesionego powództwa. W pozostałym zakresie postępowanie podlegało umorzeniu w związku z dokonaniem przez powódkę cofnięciem pozwu (art. 355§ 1 k.p.c.).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji w punkcie I i II. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 i 2 oraz 2¹ k.p.c. zgodnie ze zmodyfikowanym żądaniem (k. 185).

Sąd uznał, iż podniesione przez pozwaną zarzuty nie mogły doprowadzić skutecznie do oddalenia wniesionego powództwa. Możliwość restrukturyzacji zadłużenia jest prawem Banku. W niniejszej sprawie pozwana deklarowała spłatę na poziomie 200 zł miesięcznie co oznacza, iż zaspokojenie Banku możliwe byłoby po ponad 3 latach. W takiej sytuacji nie sposób zarzucać powódce aby nadużywała swojego prawa podmiotowego domagając się natychmiastowej spłaty. Tym bardziej, że jak wynika z przesłuchania pozwanej, z jej dochodów spłacane są inne zobowiązania. Zajęcia komornicze są na kwotę ok. 1 400 zł. Godząc się na rozłożenie na raty (także w orzeczeniu sądowym) Sąd de facto sankcjonowałby pokrzywdzenie wierzyciela w stosunku do innych wierzycieli pozwanej, którzy w większym stopniu na skutek przymusowej egzekucji, uzyskują zaspokojenie swoich należności.

W punkcie III Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na poniesione przez powódkę koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu – 300 zł. W piśmie procesowym z dnia 25 września 2015 r. powódka wniosła o zwrot kosztów według norm przepisanych co oznacza, iż należą się jej koszty według ustawowych stawek – w niniejszej sprawie – opłata sądowa od pozwu w kwocie 300 zł.